derogatū fuisse.

Episcopali. Primo ponit dictum a quo excipit ibi nisi. Domi. Edita fuit ad declarationem eorum que no. ꝫ. eo. his que. ꝛ reprobat qđ tenebat Gof. ꝫ. e. ne se. va. illa. Jo. an.

a ¶ Vacante. idē si eps a paganis vł scismaticis captus esset: vt. ꝫ. de supplē. neg. prela. si episcopus.

b ¶ Is ad quē: puta visitator datus a papa. ꝫ. e. li. de elec. is cui vel ab archiepo i cā. ꝫ. e. li. de supplē. neg. prela. c. vlti. vł electus ad hoc p capłm.

c ¶ Jurisditio. circa tpalia ꝛ spiritualia: vel saltē circa spūalia vt. ꝫ de tēp. ordi. cū null[9]. e. li.

d ¶ Tunc tpis. vacante sede.

e ¶ Juris a qualibet iuris excōicatione absoluit eps: si absolutio nō sit sūmo pontifici reseruata. ꝫ. de sen. ex. nup ꝛ dixi. ꝫ. e. li. de elec. sciant cuncti.

f ¶ Hoīs. puta ipsi[9] epi mortui: vel sui vicarij: vel delegati qđ dic vt. ꝫ. de of. dele. prudentiā: vł inferioris prelati: qđ dic vt. ꝫ. de of. ord. cū ab ecclesiaꝝ

g ¶ Impartiri. hoc tenebāt hug. vin. her. ꝛ host. sed gof. cōtra p. ca. xi. q. iij. si epus ante dānati. vbi dicebatur ꝙ mortuo epo debebat successor excōmunicatū a pdecessore absoluere. vñ dicebat ꝙ capłm id nō poterat: ꝫ falsum ē: vt hic vides: ad hoc de her. ad abolendā. ꝫ. e. cū olim. ꝫ. e. li. de sup. neg. pla. c. pe. ꝛ vlti. j. de insti. c. ij. cum similibus ad illđ. c. si epus. dic qđ ibi diciꝛ ꝙ successor poterit illū absoluere: ꝫ non ibi dr ꝙ eps solū hoc facere debeat: ꝛ pōt ēt dici capłm visitator vel successor eū in iurisdictiōe succedat: vt p iura superius allegata probaꝛ.

h ¶ Ei. s. capło: vel iurisditionem epalem habenti.

i ¶ Se. ap. non credo iferiorem hoc posse: ꝛ facit qđ dixi. ꝫ. eo. de sup. neg. pla. c. vlti. ꝛ i auc. de defen. ciui. §. interim. coll. iij. ꝛ dixi. ꝫ. ii. pri. c. i.

Episcopali sede[a] vacante pōt capitulū: seu is ad quē[b] episcopalis iurisdictio[c] tūc tēporis[d] noscit pertinere: his qb[9] posset eps si viueret: ab excōicationis snia: siue iuris[e]: siue hoīs[f] fuerit: absolutionis beneficiū ipartiri[g]. Nisi ei[h] fuerit a sede apostolica[i] specialiter interdicta potestas.

Rubrica de pactis.

Bonifacius octauus.

¶ Monachi habētes liberā a sede apo. sepulturā: si paciscūtur de non recipiendis aliqbus: vel certis parochianis ecclesie alicui[9]: seruare compelliūtur pactum: nec illos sepelire poterūt: licet apud eos elegerint sepeliri: cum per pactū priuilegio renunciauerint. Jo. an.

Pactū[k] cū rectore parochialis ecclesie factum a vobis ne aliquos: vł certos[l] ipsi[9] ecclie parochianos recipiatis ad ecclesiasticā sepulturam: omnino seruare debetis. Quāquā sepultura libera[m] sit mōasterio vestro ab aposto. se. indulta: ꝛ illi apud eos elegerint[n] sepeliri. Cum per dictum pactū indulto huiusmodi derogetur[o].

Idem.

Pactum factum prī a filia: dum tradebaꝛ nuptui: ꝙ dote contenta nullum hēbit ad bona prna regressum si iurauerit id ipa filia: oia seruare tenebitur. Jo. and.

Quāuis[p] pactū patri factū a filia dū nuptui tradebaꝛ: vt dote contenta[q] nullum ad bona paterna regressum haberet: improbet[r] lex[s] ciuilis: si tamē iuramento nō[t] vi nec dolo prestito firmatum fuerit ab eadē: oīno seruari[v] debebit: cū nō vergat in eterne salutis dispēdium[x]: nec redundet in alterius detrimentum[y].

Idem.

¶ Pacta inita p ffes pdicatores vel minores vel alios mendicantes cum rectoribus parochialium ecclesiaꝝ sup parochialib[9] iuribus si facta sunt per priores vel guardianos de suoꝝ cōuentuum ipsorum locorū consensu: ꝫ auctoritas sed. apo. nō interuenerit: vel licētia pōris vel ministri generalis: aut magistri vel prouincialis ministri: vel capituli prouincialis seruanda sūt dūmodo alias sint licita ꝛ honesta hoc dicit Jo. and.

Quia ex eo: ꝙ fratres predicatores[z] ꝛ minores ꝛ alij mēdicātes[ꝛ] cōpositiones ꝛ pacta cū prelatis capitulis rectoribus ꝛ personis ecclesiarū ciuitatū castrorum villarum ꝛ locoꝝ in quibus dom[9] seu habitationes[?] eorū existūt: sup iurib[9] parochialib[9][x] uel alijs[a] qbus cūqꝫ articulis ab eis vel eorū antecessoribus[b] inita siue facta seruare recusant: ꝛ ea eo pretextu infringere moliuntur: quia magistri aut ministri vel prioris generaliū seu prouincialium eorūdē nō affuit assensus i ipsis: nec approbata p ipsorum generalia vel prouicialia capitula extiterunt: multa in diuersis mūdi partibus isurgūt scandala ꝛ ipsorum fratrum quos decet puritatem oīmodam in suis obseruare actibus ꝛ ab his abstinere propēsius: per que possit alijs exēpli pernities generari: fame detrahiꝛ plurimum ꝛ honori. Nos his occurrere paterne sollicitudinis studio itēdentes pñti decreto sancim[9]: cōpositiōes ꝛ pacta huiusmodi cum prelatis capitulis ꝛ rectoribus ꝛ psonis predictis ab ipsorum fratrū cōuētualibus prioribus seu guardianis facta vel approbata de suorum cōuentuum consilio ꝛ assensu dum tamen alias sint licita[c] ꝛ honesta[d]: debere ab ipsis fratribus i locis in quibus fuerit facta perpetuo inuiolabiliter obseruari nō obstāte ꝙ magistri vel ministri aut pōris generalium seu prouincialium predictorum nō interuenerit ꝛ eisdem assensus: nec ab ipsorum generalibus vel prouicialibus capitulis extiterit approbata: seu ꝙ sedes ap. i his que per predictos fratres minores[e] facta fuerint: auctoritatem suam nō prestiterint vel assensum.

Pactum. Primo pōit dictū scđo soluit obstaculū ibi: quāꝙ tertio rōnē reddit ibi: cum per. Do. Emanauit ad declaratione eoꝝ que no. Inno. ꝛ hosti. de sepul. c. i. Jo. an.

k ¶ Pactū. quid sit pactū habes. ꝫ. de vb. sig. pactum.

l ¶ Certos. puta masculos: vel tales de tali domo.

m ¶ Libera. hoc inducebat dubitationē: ex quo. n. hēbāt liberā: videbaꝛ ꝙ oēs sepelire possent nō obstan. pacto. sed non ē verū: sicut ꝛ ille q liberā hꝫ non donat: vt. ꝫ. de of. vica. c. vlt. ꝛ de elec. is cui cum similibus: ꝛ. C. de inof. tes. si quādo. i prin. ꝛ est rō huius. c. qꝛ per pactum priuilegio renunciauerunt. vt sequitur.

n ¶ Elegerint: qđ poterāt ēt si minus religiosus eēt loc[9] elect[9] ꝙ dimissus: vt. j. de sepul. c. ij. in fi. ꝫ ex vtute pacti huiusmodi electio pdicta caret effectu. ꝛ no. ꝙ ꝫ tale pactū iter ecclias initū valeat: ñ tñ vꝫ pactū qđ parochiāus pmittit vł obligat vł iurat se sepulturā electuꝝ vł electā ñ dimissurū. j. de sep. c. i. ad h. ꝫ. e. plerūqꝫ. o ¶ Derogeꝛ: si pactū secutū ē priuilegiū: nō ē dubiū ꝙ nō obuiat priuilegiū quo ad alia qb[9] derogatū ē p pactū: ꝛ ē casus. ꝫ. de prescrip. cū olī. si aūt priuilegiū secutū fuerit cōpositionē: ñ valuit ꝯtra cōpositionē: ex quo in illo fcā nō fuit inde mētio: vt. ꝫ. de deci. ex multiplici. oī ergo casu seruandū est pactum.

Quāuis. Primo pōit dictum. scđo rationem reddit ibi: cum non. Do.

p ¶ Quāuis: tollē lex ciuilis improbet qđ ē. j. q ¶ Contenta. ipa filia.

r ¶ Improbet. qꝛ ex futura successiōe: q̄ siue sit de succedēdo siue de nō succedendo nō valet fm leges. C. de inof. test. si qñ. §. i. C. de pac. l. pactū qđ dotali ꝛ. l. vlti. C. de col. l. pactū dotali. cum si.

s ¶ Lex ciuil. pdicta. C. de col. l. pactum dotali. ꝫ mīꝝ q̄re fm leges non valeat tale pactū cū fm eas hñ valet pactum ne pr filio succedat. ff. si a parēte. l. i. §. vel si parēs. sol. nō ita debetur hereditas filij: sicut prīs filio. ff. de inof. te. nā ꝛ si. vel veri[9]. nō vi pacti ibi repellitur: ꝫ pp delictū qꝛ peiꝫ emancipatiōis recepit: vt. C. de ope. li. l. si quam vel aliter: vt no. in predicta. l. pactum.

t ¶ Nō vi. an iuramētū p metū extortum obliget dic vt no. Jo. xxij. q. iiij. inter cetera. ꝛ. xv. q. vi. auctoritatē. ꝛ her. ꝫ. de iureiur. si vero ꝛ. ꝫ. quod metus cau. abbas ista lr̄a ꝛ. ꝫ. de iureiur. cum contingat. ꝛ. j. e. li. eo. ti. licꝫ faciunt p illa opiniōe ꝙ non obliget.

u ¶ Seruari debebit. approbata ē ergo opi. pla. no. pdcā. l. pactū: q h dicebat: ꝫ accur. ibi ꝯtra p. l. C. de legi. ꝛ ꝯsti. ñ dubiū. ꝛ. C. de nup. auc. ꝙ eis. signata sup. l. iperialis. ꝫ de turpi iuramento loqꝛ. quia aūt rōne ꝫ leges ꝯct[9] puberis ꝫ si iurauit: q als nō ꝫ. C. si aduer. ven. auc. sacra. eadē rōne tenere debet pactū istud iuratum: ꝛ idē in casu. ꝫ. de iureiur. cum contingat: ꝛ vide qđ ibi no. ꝛ. j. e. lib. ꝛ ti. ꝫ. que contra ad istā decre. non tñ multū faciunt ꝛ compelli debebunt p censuram ecclesie. iudices seculares ad hꝰ ius canonicum obseruandum per predictā decre. ꝫ ad idē de sen. exco. decernimus.

x ¶ Dispēdiū. tūc. n. obseruādū non esset. xxij. q. iiij. per totā ꝛ. ꝫ. de iureiurā. si vero ēt fm leges: vt i palle. auc. C. de nup. auc. ꝙ eis. ff. de le. i. si qs inquilinus in fi.

y ¶ Detrimētū. s. pncipale. secundario eni ibi posset detrimētum reperiri filijs vel viro: vel venientibus ab intestato: vel similibus personis.

Quia. Primo ponit dictum. scđo illud decidit. ibi: nos. Jo.

z ¶ Predicatores. hi pponunꝛ: qa antiquior ipsorum institutio: ad idē. ꝫ. de excess. pla. nimis. ꝫ. de p̄u. i his. ꝫ. e. lib. de elec. quorundam. ꝛ ibi dixi.

ꝛ ¶ Mēdicantes: vt sunt heremitani sancti aug. vel quiuis alij.

? ¶ Habitatiōes: q̄s mutare vel als de nouo acqrere ñ pñt: vel ātiq̄s dimittere: vel aliquo titulo i alios transferre sin spāli lnia se ap. vt. j. de excess. pla. c. vno. x ¶ Parochialib[9]: vt exhibitiōe sacramētoꝝ decimis primitijs: oblatiōibus: iure funerandi. ꝛ his similibus.

a ¶ Alijs: extra iura parochialia: put multa potes exempla p te videre.

b ¶ Antecessorib[9]: ad q̄ teneꝛ successor sicut ipe pdecessor: ad hoc de so. c. i.

c ¶ Licita. alias non valēt: ꝛ facit. ꝫ. de pac. c. vlti.

d ¶ Honesta. s. ꝛ possibilia: qꝛ nullus ad ipossibile obligari posset. ꝫ. e. c. vlti. ꝛ. j. de reg. iur. nemo. pōt. e ¶ Minores: de eis dixit: qa de ipsorum exemptione constabat vel quia dicebantur priuilegiati. ꝙ nulla ipsorum pactio vel obligatio teneret facta sine licentia domini pape.